

Kohtuasi C-33/20

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

23. jaanuar 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Landgericht Ravensburg (Ravensburgi esimese astme kohus, Saksamaa)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

7. jaanuar 2020

Hageja:

UK

Kostja:

Volkswagen Bank GmbH

Põhikohtuasja ese

Tarbijakrediidileping – Taganemisõigus – Kohustuslik teave – Direktiiv 2008/48/EÜ

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 2 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus

a) tuleb absoluutarvuna esitada krediidilepingu sõlmimise ajal kehtiv viivitusintressimäär või absoluutarvuna vähemasti intressimäära kehtiv võrdlusalus (käesoleval juhul baasintressimäär BGB § 247 alusel), mille põhjal arvutatakse kehtiv viivitusintressimäär teatava määra (käesoleval juhul 5 protsendipunkti vastavalt BGB § 288 lõike 1 teisele lausele) lisamise teel;

b) tuleb viivitusintressimäära kohandamise meetodikat konkreetselt selgitada, vähemasti tuleb viidata riigisisestele õigusnormidele, millest nähtub viivitusintressimäära kohandamine (BGB § 247 ja § 288 lõike 1 teine lause)?

2. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti r tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus tuleb näidata laenu ennetähtaegsest tagasimaksest tingitud hüvitise täpne ja tarbijale arusaadav arvutuskäik, mille põhjal saab tarbija vähemasti ligikaudselt arvutada hüvitise suuruse lepingu ennetähtaegse ülesütlelemise korral?

3. Kas direktiivi 2008/48/EÜ artikli 10 lõike 2 punkti s tuleb tõlgendada nii, et krediidilepingus

a) tuleb märkida ka riigisisestest õigusnormidest krediidilepingu pooltele tulenev ülesütlelemisõigus, eelkõige laenusajaale BGB §-st 314 tulenev õigus öelda tähtajaline krediidileping üles mõjuval põhjusel;

b) tuleb viidata lepingu ülesütlelemise avalduse tähtaja- ja vorminõuetele, mis on konkreetsel juhul ülesütlelemise õiguse teostamiseks ette nähtud seoses poolte õigusega leping mis tahes alusel üles öelda?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT 2008, L 133, lk 66; edaspidi „direktiiv 2008/48“), artikkel 10

Viidatud riigisisised õigusnormid

Tsiviilseadustiku rakendamise seadus (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche, edaspidi „EGBGB“), artikli 247 §-d 3, 6 ja 7

Tsiviilseadustik (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“), eelkõige §-d 247, 288, 314, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492 ja 495

Asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Hageja sõlmis kostjaga 19. detsembril 2015 laenulepingu laenu netosummas 10 671,63 eurot, mille eesmärk oli sõiduki VW Passat Variant 2,0 TDI ostmise erasõitude tarbeks.
- 2 Sõiduki müüja oli teatav autokauplus Sindelfingen'is. Müügihind oli 15 200 eurot. Hageja tasus müüjale esimese osamakse summas 5000 eurot ning rahastas müügihinna ülejäänud osa 10 200 eurot ja laenukindlustuse ühekordse makse summas 471,63 eurot, ühtekokku seega 10 671,63 eurot kõnealuse laenulepinguga.
- 3 Laenulepingu ettevalmistamisel ja sõlmimisel kasutas kostja müüja abi. Eelkõige tegutses müüja kostja kredidivahendajana ja kasutas kostja koostatud lepinguvorme. Laenulepingus lepitati kokku, et hageja maksab laenusumma tagasi alates 15. veebruarist 2016 sooritatava 48 võrdse suurusega igakuise osamaksega ja 16. veebruaril 2020 tehtava lõppmaksega.
- 4 Hageja tasus kokku lepitud osamakseid korrapäraselt. 22. jaanuari 2019. aasta kirjaga taganes hageja aga laenulepingu sõlmimise tahteavaldusest. Kostja ei pidanud taganemist põhjendatuks.
- 5 Hageja leiab, et 22. jaanuari 2019. aasta taganemise tulemusel muutus laenuleping tagasitäitmise võlasuhteks. Hagiga palub ta tuvastada, et alates 22. jaanuarist 2019 puudub tal kohustus tasuda kostjale laenu osamakseid. Lisaks palub ta kostjalt välja mõista seni kostjale tasutud laenumaksed ja müüjale tasutud esimene osamakse, nähes ette nende kohustuste üheaegse vastastikku täitmise ostetud sõiduki tagastamisega.
- 6 Kostja hinnangul esitati taganemisavaldus hilinenult, mistõttu on taganemine kehtetu. Ta leiab, et laenusuhe on jätkuvalt kehtiv ja palub seetõttu jätta hagi rahuldamata.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

- 7 Vaidluse lahendamise oleneb vastustest direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktide l, r ja s tõlgendamise kohta esitatud eelotsuse küsimustele.

Kui laenulepingust taganemine oli kehtiv, ei oleks hageja BGB § 495 lõike 1 ja § 355 lõike 1 kohaselt enam laenulepinguga seotud ja tal poleks kohustus jätkata laenumaksete tasumist. BGB § 495 lõike 1 kohaselt on laenusajaal nimelt õigus taganeda tarbijakrediitilepingust BGB § 355 alusel. BGB § 355 lõike 1 näeb ette, et tarbija ja ettevõtja ei ole enam seotud lepingu sõlmimisele suunatud tahteavaldustega, kui tarbija on oma tahteavalduse õigeaegselt tagasi võtnud.

- 8 Lisaks võib hageja BGB § 357a („Finantsteenuse osutamise lepingust taganemise õiguslikud tagajärjed“) lõike 1 alusel nõuda kostjale seni tasutud laenumaksete

tagastamist. Viidatud sätte kohaselt tuleb saadud sooritus tagastada hiljemalt 30 päeva jooksul.

- 9 Kui taganemine on kehtiv, siis ei oleks hageja BGB § 358 lõike 2 kohaselt enam seotud ka müügilepinguga. Viidatud sätte näeb ette, et kui tarbija on tarbijakrediidilepingu sõlmimise tahteavalduse kehtivalt tagasi võtnud, ei ole talle enam ka siduv ka tahteavaldus sõlmida selle tarbijakrediidilepinguga seotud lepingu asja omandamiseks. Müügileping ja laenuleping on seotud lepingud BGB § 358 lõike 3 tähenduses.
- 10 Hageja võiks siis nõuda kostjalt BGB § 358 lõike 4 esimese lause ja § 357 lõike 1 alusel ka müüjale tasutud esimese osamakse tagastamist, sest finantseeritud lepingu tagasitäitmine toimub BGB § 358 lõike 4 viienda lause kohaselt ainult laenusaaja ja laenuandja vahel. BGB § 358 lõike 4 esimene lause viitab seoses seotud lepingu tagasitäitmisega muu hulgas BGB § 357 lõikele 1. Viidatud sätte käsitleb taganemise õiguslikke tagajärgi lepingute puhul, mis ei ole finantsteenuse osutamise lepingud, ja näeb ette, et saadud sooritused tuleb tagastada hiljemalt 14 päeva jooksul.
- 11 Hageja taganemisavaldus on kehtiv eeldusel, et 22. jaanuaril 2019, mil esitati taganemisavaldus, ei olnud BGB § 355 lõike 2 esimeses lauses sätestatud kahe nädala pikkune taganemistähtaeg veel möödunud. BGB § 356b lõike 2 esimese lause kohaselt ei hakka taganemistähtaeg siiski kulgema, kui krediidilepingus ei ole täielikult esitatud BGB § 492 lõikes 2 ja EGBGB artikli 247 §-des 6–13 ette nähtud kohustuslikku teavet. Sel juhul hakkab tähtaeg BGB § 356b lõike 2 teise lause kohaselt kulgema alles pärast kohustusliku teabe tagantjärele esitamist.
- 12 Käesolevas asjas saab kohustusliku teabe puudulikust esitamisest lähtuda eelkõige juhul, kui krediidilepingus ei ole nõuetekohaselt esitatud vähemalt ühte kohustuslikest andmetest, mida on nõutud direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktides l, r või s (ja/või asjaomastes riigisisestes õigusnormides, nimelt EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punktis 1 ja § 3 lõike 1 punktis 11, EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punktis 5 ja EGBGB artikli 247 § 7 punktis 3).

Esimese küsimuse punktid a ja b

- 13 Riigisiseses õiguses näevad EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punkt 1 ja § 3 lõike 1 punkt 11 ette, et viivitusintressimäär ja selle kohandamise üksikasjad esitatakse selgel ja arusaadaval viisil.
- 14 Käesoleval juhul on laenulepingus selle kohta järgmised andmed:

„Pärast lepingu ülesütlemist nõuame teilt viivist seadusest tulenevas määras. Iga-aastane viivitusintressimäär on baasintressimäärast 5 protsendipunkti võrra kõrgem.“
- 15 Liikmesriigi kohtupraktikas ja õiguskirjanduses esineb erinevaid seisukohti küsimuses, kui täpselt tuleb lepingus esitada EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1

punktis 1 ja § 3 lõike 1 punktis 11 ette nähtud andmed. Laialt levinud arusaama kohaselt on piisav esitada BGB § 288 lõike 1 teises lauses sisalduv nõue, mille kohaselt on viivitusintressimäär baasintressimäärast 5 protsendipunkti võrra kõrgem. Teisalt leitakse, et kehtiv viivitusintressimäär tuleb märkida absoluutarvuna ja täpselt tuleb selgitada, kuidas määra kohandatakse.

- 16 Riigisisese õiguse tõlgendamine oleneb sellest, kuidas mõista seda valdkonda käsitleva direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktis 1 sätestatud kohustust, et krediidilepingus täpsustatakse selgelt ja kokkuvõtlikult „kohaldatav viivitusintressimäär maksete hilinemise eest sellisena, nagu seda kohaldatai krediidilepingu sõlmimise ajal, selle kohandamise üksikasjad [...]“.
- 17 Direktiivisätte tingimusi võiks pidada täidetuks sellega, et lepingusse on lisatud riigisiseses õiguses (käesoleval juhul BGB § 288 lõike 1 teine lause) viivitusintresse käsitlevate sätete sisu.
- 18 Kirjeldatud arusaam direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punktist 1 pole siiski ainuvõimalik. Erinevalt riigisisesest õigusest direktiivis sisalduv tekstiosa „nagu seda kohaldatai krediidilepingu sõlmimise ajal“ ning selgelt ja kokkuvõtlikult esitamise nõue annavad alust järeldada, et lepingu sõlmimise ajal kehtiv viivitusintressimäär tuleb avaldada nii täpselt kui võimalik, see tähendab absoluutarvuna, või vähemasti tuleb BGB § 247 kohaselt absoluutarvuna avaldada lepingu sõlmimise ajal kehtiv baasintressimäär, sest nii saab tarbija arvutada vastava viivitusintressimäära lihtsa liitmistehte abil (5 protsendipunkti võrra kõrgem).
- 19 Direktiiviga 2008/48 ette nähtud selgus ja kokkuvõtlikkus võivad lisaks nõuda viivitusintressimäära kohandamise meetodika selgitamist, nimelt et viivitusintressimäär on liikmesriigi õiguse, täpsemalt BGB § 247 ja § 288 lõike 1 kohaselt 5 protsendipunkti võrra kõrgem Deutsche Bundesbanki (Saksamaa Liitvabariigi keskpank) poolt iga kuue kuu tagant avaldatavast baasintressimäärast, või vähemasti tuleb viidata nii BGB § 288 lõike 1 teisele lausele kui ka sama seaduse §-le 247, sest neist sätetest nähtub viivitusintressimäära kohandamise meetodika.
- 20 Küsimused on vaidluse lahendamisel asjakohased. Nimelt kui vastata esimese küsimuse punktile a või b jaatavalt, siis ei ole käesoleval juhul täielikult esitatud EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punktis 1 ja § 3 lõike 1 punktis 11 ette nähtud kohustuslikku teavet, millest tulenevalt oli hageja taganemine õigeaegne ja kehtiv.
- 21 Krediidilepingus ei ole kehtivat viivitusintressimäära või vähemalt intressimäära kehtivat võrdlusalust (BGB § 247 kohane baasintressimäär) esitatud absoluutarvuna. Samuti ei selgitata krediidilepingus viivitusintressimäära kohandamise meetodikat.

Teine küsimus

- 22 Riigisiseses õiguses näeb EGBGB artikli 247 § 7 lõike 1 punkt 3 ette, et tarbijakrediidilepingus märgitakse selgelt ja arusaadavalt

„laenu ennetähtaegsest tagasimaksmisest tuleneva kahju hüvitamise tingimused ja arvutusmeetod, kui laenuandja kavatses selle nõude esitada juhul, kui laenusaaaja maksab laenu tagasi ennetähtaegselt.“

- 23 Käesoleval juhul sisalduvad laenulepingus selle kohta järgmised andmed:

„a) Laenusaaaja võib täita lepingust tulenevad kohustused tervikuna või osaliselt ennetähtaegselt. [...]

b) [...]

c) Pank võib nõuda laenu ennetähtaegse tagastamisega otseselt seotud kahju eest mõistlikku hüvitist. Pank arvutab kahju vastavalt Bundesgerichtshof'i (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) kehtestatud finantsmatemaatilisele raamistikule, mis võtab arvesse eelkõige järgmist:

- intressimäärade vahepealne muutumine,
- algselt laenu jaoks kokku lepitud rahavood,
- panga saamata jäänud kasum,
- ennetähtaegse tagasimaksmisega seotud halduskulud (töötlemistasu) ning
- ennetähtaegse tagastamise tagajärjel säästetud riski- ja halduskulud.

Sel viisil arvutatud ennetähtaegse tagasimakse hüvitist – kui see on suurem – vähendatakse kahest järgmisest summast vähimani:

- 1% või kui ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahel on vähem kui üks aasta, siis 0,5% ennetähtaegselt tagasi makstud summast,
- summa, mida laenusaaaja oleks maksnud intressideks ennetähtaegse tagasimaksmise ja kokkulepitud tagasimaksmise vahelisel perioodil.“

- 24 Järelikult tuleneb laenulepingust käesoleval juhul, et laenu ennetähtaegse tagasimaksmise korral kavatses kostja nõuda hüvitist. Seega pidi kostja esitama EGBGB artikli 247 § 7 [lõike 1] punktis 3 ette nähtud kohustusliku teabe. Otsuse tegemisel on seega oluline, kas käesoleval juhul esitati lepingus kogu kohustuslik teave ennetähtaegse makse hüvitise nõude eelduste ja arvutusmeetodi kohta.

- 25 Saksamaa kohtupraktikas ja erialases kirjanduses ollakse EGBGB artikli 247 § 7 [lõike 1] punkti 3 kohustuslikule teabele esitatavate tingimuste osas erinevatel seisukohtadel.
- 26 Levinud arvamuse kohaselt piisab, kui laenuandja annab ülevaate ennetähtaegse makse hüvitise arvutamiseks vajalikest peamistest näitajatest. Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) praktika kohaselt on arvutusmeetod esitatud piisavalt läbipaistvalt ja kokkuvõtlikult, kui nimetatakse teatavad näitajad, nimelt intressimäärade vahepealne muutumine, algselt laenu jaoks kokku lepitud rahavood, panga saamata jäänud kasum, ennetähtaegse tagastamise tagajärjel säästetud riski- ja halduskulud ning ennetähtaegse tagasimaksmisega seotud halduskulud.
- 27 Vastupidise arvamuse järgi tuleb lepingus esitada ennetähtaegse makse hüvitise konkreetne arvutusmeetod, mis on tarbijale arusaadav, et võimaldada keskmiselt haritud tarbijal lepingu andmete põhjal vähemalt ligikaudselt hinnata asjaomase nõude suurust. Selle käsituse kohaselt ei piisa kohustusliku teabe esitamiseks üksnes arvutamisel arvesse võetavate tegurite loetlemisest, sest laenusaja ei ole kursis üksikutest teguritest tulenevate summadega ja keskmine tarbija ei suuda neid tegureid seostada.
- 28 Riigisisese õiguse tõlgendamisel on seega määrava tähtsusega, kuidas tuleb mõista kõnesolevat valdkonda käsitleva direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti r, mis sätestab, et „teave, mis käsitleb krediidiandja õigust saada hüvitist ning selle hüvitise arvutamise viisi“, täpsustatakse selgelt ja kokkuvõtlikult.
- 29 Võimalik on ka selline tõlgendus, et võlgnetava hüvitise arvutamise viisi täpsustamiseks võib viidata kohtupraktika põhimõtetele ja selle kohaselt arvesse võetavatele teguritele, esitamata konkreetset arvutuskäiku.
- 30 Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti l¹ selline tõlgendamine ei ole siiski ainuvõimalik. Sõnastust, et teave täpsustatakse selgelt ja kokkuvõtlikult, võib mõista ka nii, et tuleb esitada konkreetne tarbijale arusaadav arvutuskäik. Sellist arusaama kinnitab direktiivi 2008/48 põhjendus 39, kus on märgitud, et krediidiandja hüvitise arvutamise tingimused peaksid olema tarbijale läbipaistvad ja arusaadavad juba lepingueelses etapis ning kindlasti krediidilepingu täitmise ajal, lisaks sellele peaks arvutusmeetod olema krediidiandjate jaoks hõlpsasti rakendatav ning lihtsustada tuleks pädevate asutuste poolt läbiviidavat hüvitiste kontrollimist.
- 31 Küsimus on vaidluse lahendamisel asjakohane. Kui teisele eelotsuse küsimusele vastata jaatavalt, siis ei ole EGBGB artikli 247 § 7 [lõike 1] punktis 3 ette nähtud kohustuslikku teavet käesoleval juhul nõuetekohaselt esitatud ning hageja taganemine oli õigeaegne ja kehtiv.

¹ Tõlkija märkus: ilmselt peaks olema „punkti r“.

Kolmanda küsimuse punktid a ja b

- 32 Riigisiseses õiguses näeb EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punkt 5 ette, et „lepingu ülesütlemisel järgitav kord“ tuleb esitada selgelt ja arusaadavalt.
- 33 Käesoleval juhul on laenulepingus selle kohta märgitud tingimused, mille esinemisel võib laenuandja lepingu mõjuval põhjusel üles öelda. Lepingus ei täpsustata aga, millist vormi peab laenuandja lepingu ülesütlemisel kasutama, eelkõige ei viidata sellele, et BGB § 492 lõike 5 kohaselt peab ülesütlemine toimuma püsival andmekandjal. Samuti ei käsitleta lepingus seda, millist etteteatamistähtaega peab pank lepingu ülesütlemisel järgima, nimelt kas ta võib lepingu üles öelda näiteks „ette teatamata“ või peab ta sellest etteteatamistähtaega järgides ette teatama.
- 34 Riigisisene õigus näeb kestvuslepingute, see tähendab ka käesolevas asjas kõne all oleva tähtajalise laenulepingu puhul ette laenusaaaja õiguse öelda leping BGB § 314 alusel üles mõjuval põhjusel, kuid laenulepingus ei ole seda üldse mainitud. Samuti ei kirjeldata korda, mida peab laenulepingu ülesütlemisel järgima laenusaaaja (eelkõige vorm ja tähtaeg).
- 35 EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punkti 5 kohasele kohustuslikule teabele esitatavate nõuete osas erinevad seisukohad üksteisest. Näiteks ollakse eri arvamusel küsimuses, kas võimalusele öelda tähtajaline laenuleping BGB § 314 alusel mõjuval põhjusel üles on üldse vaja viidata.
- 36 Ühelt poolt ollakse seisukohal, et tähtajalise laenulepingu puhul tuleb laenusaaajat teavitada ainult direktiivi 2008/48 artikli 13 lõikes 1 sätestatud korralise ülesütlemise õigusest, mitte aga riigisiseses õiguses, nimelt BGB §-s 314 reguleeritud erakorralise ülesütlemise õigusest. Viidatakse direktiivi 2008/48 põhjendusele 33 ja direktiivi ülesehitusele. Lisaks sellele leitakse kaugemale minnes, et EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punkti 5 tuleb tõlgendada kooskõlas direktiiviga selles mõttes, et teavitada tohib ainult direktiiviga täielikult ühtlustatud ülesütlemisõigustest ja üksnes riigisiseses õiguses ette nähtud lepingu ülesütlemise õigust ei tohi käsitada kohustusliku teabena. Seda põhjendatakse muu hulgas eesmärgiga tagada lepingu sisu võrreldavus ja teabematerjalide ühetaolisus kõigis liikmesriikides.
- 37 Teiselt poolt ollakse seisukohal, et pank peab laenusaaajat – vähemalt tähtajaliste lepingute korral – teavitama riigisiseses õiguses BGB § 314 kohaselt ette nähtud erakorralise ülesütlemise õigusest.
- 38 Vaieldav on EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punkti 5 kohase kohustusliku teabe ulatuse osas ka see, kas tarbijat on vaja teavitada ainult riigisiseses õiguses sätestatud ülesütlemisõiguste kasutamisel järgitava vormi ja tähtaegade tingimustest.
- 39 Kui nõustuda eespool kirjeldatud kitsa tõlgendusega, et EGBGB artikli 247 § 6 lõike 1 punktis 5 ette nähtud kohustuslik teave ei tohi või vähemasti ei pea

hõlmama riigisiseses õiguses sätestatud ülesütlemisõigusi, siis osutub täiesti liigseks esitada teavet selle kohta, millised on riigisiseses õiguses sätestatud ülesütlemisõiguse teostamisel rakendatavad vorminõuded.

- 40 Vastupidise seisukoha pooldajad leiavad, et tarbijale on kindlasti vaja selgitada, millises vormis ja millise tähtaja piires saavad krediidilepingu pooled oma ülesütlemisõigusi teostada, ning et eelkõige tuleb märkida ka seda, et BGB § 492 lõike 5 kohaselt peab laenuandja laenulepingu ülesütlemisest teatama püsival andmekandjal. Selleks osutatakse direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti s sõnastusele, eesmärgile tagada küllaldane tarbijakaitse ning tõsiasjale, et direktiivi 2008/48 artiklis 10 ei eristata laenuandja ja laenusaaaja õigust leping üles öelda.
- 41 Riigisisese õiguse tõlgendamisel on seega määrava tähtsusega, kuidas tuleb mõista seda valdkonda käsitleva direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti s sõnastust, et „krediidilepingu lõpetamise õiguse kasutamise kord“ täpsustatakse selgelt ja kokkuvõtlikult.
- 42 Direktiivi 2008/48 artikli 10 lõike 2 punkti s on direktiivi 2008/48 põhjenduses 9 esitatud täieliku ühtlustamise eesmärki arvesse võttes võimalik tõlgendada nii, et kuigi direktiiviandja soovis teadlikult lubada riigisiseses õiguses sätestatud ülesütlemisõiguste jätkuvat kasutamist, tuleb tarbijat teavitada siiski ainult viidatud direktiivis endas sätestatud ülesütlemisõigustest. Seda kinnitab eelkõige direktiivi 2008/48 põhjenduses 8 nimetatud eesmärk, et „krediidipakkumiste vaba liikumine toimub optimaalsetel tingimustel [...] krediidi pakkujate [...] jaoks“.
- 43 Selline järeldus ei ole siiski ainuvõimalik. Direktiivi 2008/48 põhjenduses 8 samuti rõhutatud „küllaldase tarbijakaitse“ eesmärki arvestades võib siiski olla vajalik teavitada ka riigisiseses õiguses sätestatud ülesütlemisõigustest ja sellega seonduvatest vorminõuetest. Seda arusaama võib toetada ka direktiivi 2008/48 põhjendus 24, milles on märgitud, et enne krediidilepingu sõlmimist peab tarbijat „põhjalikult“ teavitama, ja samuti direktiivi 2008/48 põhjendus 31, milles on märgitud, et selleks et tarbija oleks teadlik oma krediidilepingust tulenevatest õigustest ja kohustustest, peaks kogu vajalik teave olema lepingus esitatud selgel ja arusaadaval viisil.
- 44 Küsimused on vaidluse lahendamisel asjakohased. Kui vastata kolmanda eelotsuse küsimuse punktile a või b jaatavalt, siis ei ole [EGBGB] artikli 247 § 6 lõike 1 punktis 5 ette nähtud kohustuslikku teavet käesoleval juhul nõuetekohaselt esitatud ning hageja taganemine oli õigeaegne ja kehtiv.